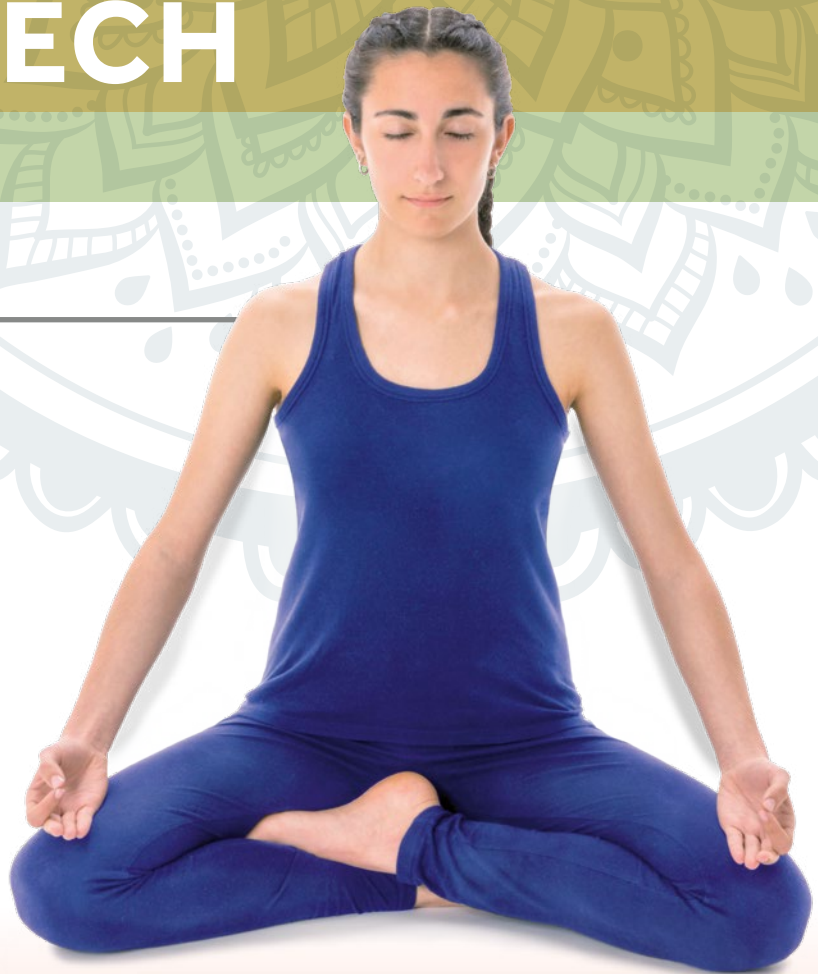

JÓGA

NA ANATOMICKÝCH ZÁKLADECH

Svaly v akci

Historie a teorie
Anatomie a fyziologie
Energetická anatomie člověka
74 pozic: 50 ásan a 24 variant
Pránájáma a bandhy
Relaxace a mudry
Meditace

Jak používat tuto knihu

INTERPRETACE ÁSAN

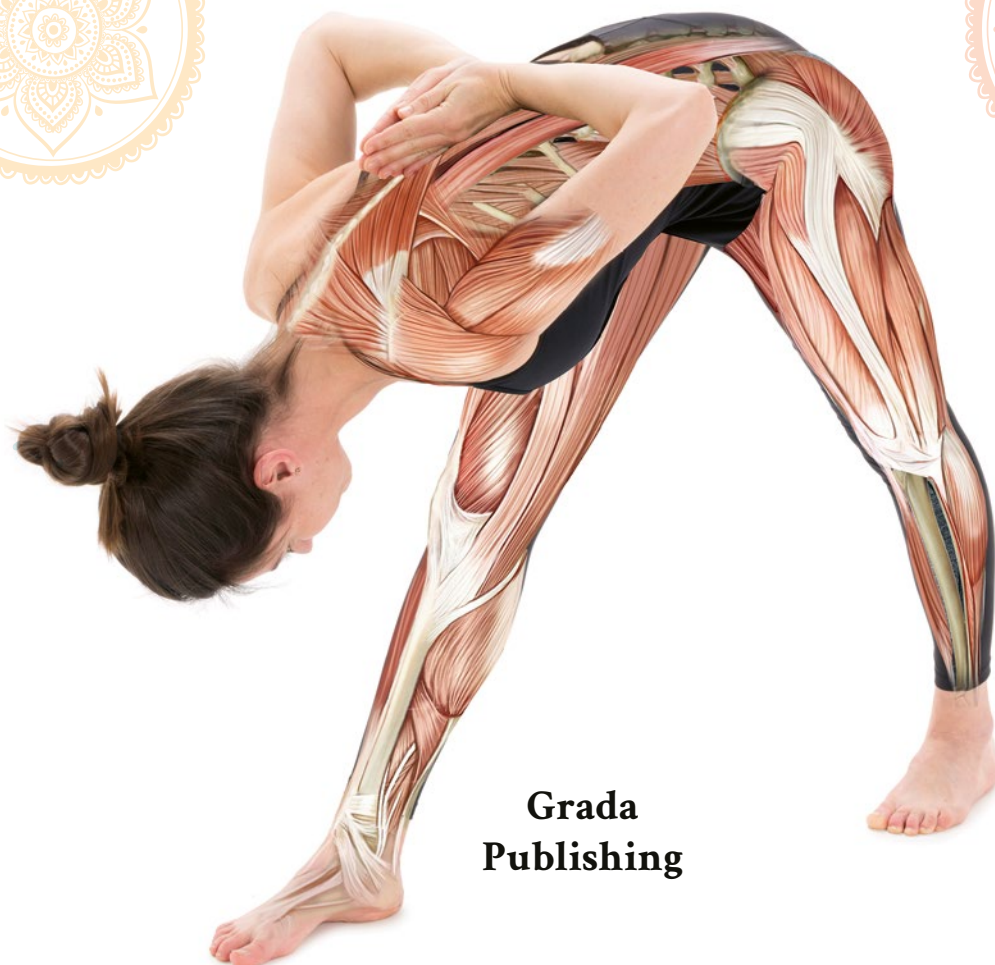
Přínosy a rizika	Skupina ásan	Název ásan	Význam názvu	Ásana	Energetická anatomie
<p>64</p> <p>PRÍNOSY</p> <ul style="list-style-type: none"> Posiluje hrštní svaly, stimuluje zařívání a uvolňuje zácpu. Ulevuje bolestem v zádech. Protahuje dolní část zad, pánev a pánovní dno. Protože kolena jsou od sebe, je velmi vhodná pro těhotné ženy. Zkřídňuje nervový systém. <p>VAROVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> Problémy s kyčlemi, koleny a rameny. 	<p>Ásany</p> <p>ZÁKLADNÍ ÁSANY</p>	<p>Malásana</p> <p><i>Mala</i> znamená „věnec“. Je to pozice věnce, protože paže vytváří věnec, který jako by nám visel na krku. Tato ásana je nabídkou vnitřnímu já a dobrým způsobem, jak se připravit na meditaci.</p>		<p>Malásana</p> <p>ZÁKLADNÍ ÁSANY: Malásana</p> <p>Malásana ovlivňuje a stimuluje otevření mūlādhára čakry a povzbuzuje svadhísthána čakru. Nabízí nám vnitřní stabilitu, vyrovnanost a bezpečí.</p>	<p>65</p> <p>PRÍBUZNÁ ANATOMIE</p> <p>Velký sval hýžďový, iliokostální sval hrudní, iliokostální sval bederní, čtyřhranný sval bederní, široký sval zádový, nejdelší sval hrudní, trnový sval hřbetní, velký sval rhombický, malý sval rhombický, trápězev sval (dolní část), trápězev sval (střední část), trápězev sval (horní část), zdvihací lopatky, malý sval obý, podhřebenový sval, nadhřebenový sval, Ohybač kyčli působí na velký sval hýžďový, Při předklonu trupu jsou aktivní vzpřimovače páteře, Při kotníku ve flexi se protahuje šikmý sval lýtkový.</p>
<p>Popis techniky</p>	<p>KLASIFIKACE</p> <p>Základní pozice v dřepu, symetrická.</p> <p>PROVEDENÍ</p> <p>Začínáme v dřepu, s chodidly u sebe, obě chodidla jsou celou ploškou opřena o podložku. Zvedneme hýždě a udržujeme rovnováhu. Díme nohy od sebe a přesuneme střed těla dopředu tak, aby se podpírá dostala před kolena. Rukama se z vnější strany chytíme za zadní část kotníků, zároveň pokládáme hlavu k zemi, dokud se neopře o podložku. V pozici setrváváme po dobu několika minut. Opusíme ji tak, že se opřeme rukama o podložku pod ramena a s výdechem pomalu zvedáme hlavu nahoru.</p>	<p>PŘÍBUZNÁ ÁSANA</p> <p>Upavesásana je pozice příbuzná malásané. Provádí se tak, že si dřepneme s chodidly od sebe, lokty opřeme o vnitřní část kolena a ruce spojíme do <i>namasté</i>. Lokty mírně odtlučujeme kolena od sebe a otevíráme kyčle. Tato pozice je velmi vhodná pro těhotné ženy. Pokud máte zkrácené Achillovy šlachy, můžete si paty podložit vhodnou pomůckou.</p>	<p>Kresba související anatomie</p>	<p>Primární zapojené svaly</p>	

Popisky zdůrazňující některé ze svalů zapojených v pozici

KLASIFIKACE KNIHY

Barvy a symboly čaker (tattv) nám pomáhají identifikovat kapitoly	Strana	Kapitola	Oddíl	Název tématu	Úvod do tématu
<p>26</p> 	<p>Anatomie a fyziologie</p> <p>KOSTERNÍ SOUSTAVA</p> <p>Páteřní sloupec</p> <p>Páteřní sloupec se nachází v dolní, střední a horní části osové kostry, mezi lebkou a pánví. Skládá se z 26 nepravidelných kostí zvaných obratle, které jsou spojované pevnými, ale pohyblivými vazy. Stavba páteře je esovitě prohnutá, pružná a odolná.</p>				

JÓGA NA ANATOMICKÝCH ZÁKLADECH

Grada
Publishing

JÓGA

NA ANATOMICKÝCH ZÁKLADECH

Svaly v akci

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 7632. publikaci

Z anglické verze přeložil René Souček
Odpovědný redaktor Jan Šindelka
Grafický design Toni Inglès
Obálka a sazba Jakub Náprstek
Poradce M^g José Portal
Fyzioterapie Joana Sánchez
Vědecká korektura Victor Gotzens
Modelové Joana Sánchez, Alba Garcia Patiño, Christian Garcia Vilar
Počet stran 144
První vydání, Praha 2020
Vytiskla tiskárna TNM Print s. r. o.

Original Spanish title: Anatomía & Yoga

Text: Mireia Patiño Coll

Illustrator: Myriam Ferrón

Photographies: Nos i Soto

Copyright © 2018 Editorial Paidotribo – World Rights Published by Editorial Paidotribo, Spain

Czech language translation © Grada Publishing, a.s., 2020

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-1360-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-2581-4 (print)

Obsah

Jak používat tuto knihu	6	ÁSANY	44
ÚVOD DO JÓGY	8	ÚVOD	46
Dějiny jógy	10	Jógové ásany	46
Cesty jógy	12	ÚVODNÍ ÁSANY	
Pataňdžali a Jógasútra	14	Tadásana	48
Jógová praxe	16	Dandásana	50
		Šavásana	52
ANATOMIE A FYZIOLOGIE	18	ZÁKLADNÍ ÁSANY	
Tělesné soustavy	20	Apanásana	54
KOSTERNÍ SOUSTAVA		Mardžariásana	56
Kosterní soustava	22	Adho mukha švanásana	58
Kosti v lidském těle	24	Vírabhadrásana I a II	60
Páteřní sloupec	26	Vírabhadrásana III	62
		Malásana	64
SVALOVÁ SOUSTAVA		Utkatásana	66
Svalová soustava	28	ÁSANY PRO SÍLU	
Svaly v lidském těle	30	Navásana	68
Roviny a pohyby těla	32	Vasisthásana	70
		Čaturanga dandásana	72
OSTATNÍ SOUSTAVY		ÁSANY PRO ROVNOVÁHU	
Nervová soustava	34	Vrkšásana	74
Endokrinní soustava	35	Garudásana	76
ENERGETICKÁ ANATOMIE ČLOVĚKA	36	ÚKLONOVÉ ÁSANY A TRIKÓNY	
Tři těla lidské bytosti	38	Parighásana	78
Pět kóš	39	Utthita trikónásana	80
		Utthita paršvakonásana	82
NÁDÍ		ZÁKLONOVÉ ÁSANY	
Nádí neboli energetické kanály	40	Setu bandhásana	84
ČAKRY		Purvottanásana	86
Čakry	41	Bhudžangásana	88
Základní prvky čaker	42	Matsjásana	90

PŘEDKLONOVÉ ĀSANY

Paršvottanāsana	92
Paščimottanāsana	94
Balāsana	96
Kurmāsana	98

ROTAČNÍ ĀSANY

Ardha matsjéndrāsana	100
Džathara parivartanāsana	102

POLOOBRÁCENÉ A OBRÁCENÉ ĀSANY

Prasarita padottanāsana	104
Šašankāsana	106
Salamba sarvangāsana	108
Halāsana	110
Salamba širšāsana	112
Súrja namaskár – pozdrav slunci	114

PRÁNÁJÁMA A BANDHY 118**PRÁNÁJÁMA**

Dýchací soustava	120
Základní druhy dýchání	122
Praxe pránájámy	124
Úvod do pránájámy	126
Základní techniky pránájámy	128

BANDHY

Bandhy. Energetické klíče	130
---------------------------	-----

RELAXACE, MUDRY, MEDITACE 132

Relaxace	134
Hásta mudry	136
Meditace	138
Vnitřní ticho	140

Slovníček	142
Bibliografie	144

Úvod

Jóga má tisíciletou tradici, která se zrodila v Indii před více než 4000 lety a přetrvala až do současnosti. Dnes některou z forem jógy praktikují miliony lidí po celém světě: hathajógu, rádžajógu, aštangajógu, bhaktijógu, kundalinijógu, iyengarjógu... Každá z těchto jóg je vlastně jen jinou metodou soustředění se a chápání jógové praxe. Jóga je jenom jedna, lze k ní však přistupovat pomocí těchto cest, které se vyvinuly v průběhu času.

Jóga znamená „sjednocení“. Jejím konečným cílem je najít cestu, po níž dospějeme ke sjednocení těla a mysli, individuálního ducha a Univerzálního vědomí nebo Nejvyššího ducha. V západním světě jsou nejoblíbenější metody jógy, které pracují s fyzickým tělem, například hathajóga. Proto je nezbytné znát tělo a jeho anatomii, abychom dokázali správně zaujímat hlavní jógové pozice (ásany) a provádět dýchací techniky (pránájámu).

Tato kniha vysvětluje jógu a anatomii lidského těla, která je důležitá pro jeho biologické a energetické procesy. Je rozdělena do šesti kapitol, po jejichž přečtení získáte dobrou představu o tom, co je jóga a co obnáší jógová praxe.

První kapitola „Úvod do jógy“ obsahuje stručné dějiny jógy a jejích rozdílných cest. Jsou v ní popsány také hlavní charakteristiky Pataňžalioho jógy včetně úvodního vysvětlení praxe této tradice.

Druhá kapitola pojednává o anatomii a fyziologii. Popisuje všechny soustavy, ze kterých se skládá lidské tělo, a zaměřuje se na čtyři pro jógovou praxi nejdůležitější: kosterní, svalovou, nervovou a endokrinní.

Třetí kapitola stručně vysvětluje energetickou anatomii člověka. Popisují se v ní tři těla lidské bytosti, pět kóš neboli vrstev, nádí neboli energetické kanály a čakry, které jsou centrem energie v lidském těle.

Čtvrtá kapitola obsahuje 74 pozic: 50 ásan a 24 jejich variant. U každé pozice je popsána technika správného provedení, její přínos, možná rizika a také některé varianty a další věci, na něž je třeba myslet. Každou ásanu doprovází detailní obrázek. Na konci této kapitoly najdete tradiční pozdrav slunci rozfázovaný do jednotlivých pozic, ze kterých se skládá.

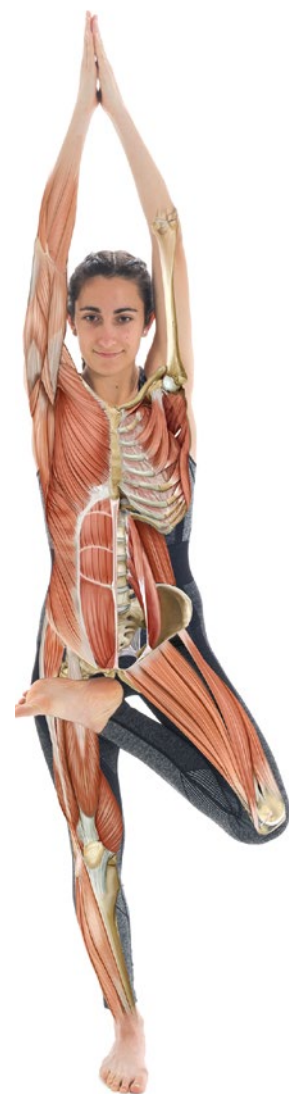
Pátá kapitola je úvodem do anatomie a biomechaniky dýchací soustavy a popisuje v józe používané dýchací techniky (pránájámu). Zmiňuje se také o bandhách, díky nimž dokážeme ovládat a nasměrovávat naši vnitřní energii.

Poslední kapitola knihy se věnuje relaxaci, mudrám a meditaci, které jsou nezbytné k postupu na vnitřní cestě objevování pravé přirozenosti člověka.

Mireia Patiño Coll

profesorka jógy pro IYTA (International Yoga Teachers Association – Mezinárodní asociace učitelů jógy),
magistra mezikonfesijního, ekumenického
a kulturního dialogu z Univerzity Ramona Llulla

„Je řečeno, že činnost je prostředníkem sebeobětování pro světce, který si přeje být jogínem; je řečeno, že ve stavu jógy je ztišení mysli prostředníkem.“
(Bhagavadgíta; VI, 3)

ÚVOD DO JÓGY

Jóga je jednou z nejstarších technik pro dosažení harmonie, jejíž praxe zapojuje tělo, mysl i ducha. Vznikla v Indii, kde dosáhla velkého rozvoje, a v posledních stoletích se rozšířila do západní kultury. Pomocí jógové praxe můžeme dosáhnout stavu jednoty, která znamená plné vědomí, mír a štěstí. Kromě toho má jóga velký a velmi komplexní přínos pro naše zdraví. Tato kapitola obsahuje stručnou historii jógy a jejích rozmanitých cest a také úvod do jógové praxe.

Dějiny jógy

Slovo jóga pochází ze sanskrtského kořene judž, což znamená „sjednotit“, „soustředit se“ nebo „ovládnout“. Může mít i jiný význam, a to „podrobit se metodě učení“. Proto lze jógu definovat jako hluboký stav vyrovnanosti, duševního soustředění a jednoty, jemuž se lze naučit nebo který lze ovládnout pomocí disciplinované praxe.

Stará mapa Indie.

Jóga znamená jednotu, ale také metodu a disciplínu, které jsou s ní nerozlučitelně spojené. Jógová praxe nás vede cestou osvobození, sebepozorování, zdraví, plného vědomí, propojení těla, mysli a ducha k jednotě těch nejhmotnějších aspektů existence s duchovní podstatou, s Absolutnem, kdy jsme jako kapka vody součástí nekonečného oceánu.

Je to stav, k němuž můžeme dojít po různých cestách. Od duchovních a tělesných cvičení až k okamžiku, kdy si uvědomíme své vlastní já skrze vědění nebo nesobecký skutek, existuje v józe široká škála technik, metod a způsobů, jež jsou velmi odlišné a které se rozvinuly v průběhu dějin.

Jóga se zrodila v Indii a její historie je plná hinduistické duchovní nauky. Pochází z nejranějších dob spirituality, z velice starých časů. Všechny etapy rozvoje jógy na sebe navazují, a její historický vývoj tak lze rozdělit přibližně do šesti obecných období.

Bronzová socha
Šivova tance.

STAROVĚKÁ JÓGA, PŘEDVĚSKÁ

Zemědělské společnosti, které vznikly v údolí Indu během neolitického období (7000–6000 př. n. l.), se v povodí této řeky rozvinuly do jednotné městské civilizace, kterou označujeme jako Harappskou kulturu. V této oblasti byly objeveny terakotové sochy v různých pozicích, které připomínají některé pozice z jógové meditace. Jde o první, i když neprůkazné, známky možné existence této disciplíny.

Zároveň se v primitivních drávidských městech, která vznikla především v jižní Indii, objevovala spiritualita mysticismu. Jógová spiritualita má zřejmě původ v této kultuře, přestože její praxe nám není známa.

PŘEDKLASICKÉ OBDOBÍ

Klasické texty pocházejí z hinduismu a obsahují popis jógy a jejích cest. V upanišádách neboli tajemných naukách se objevuje první zmínka o józe jako cestě ke spáse a vědomí (Švétášvatara upanišada).

Bhagavadgíta (5.–2. století př. n. l.) neboli Píseň Vznešeného je nábožensko-filozofická báseň a ohnisko rozsáhlého eposu Mahábhárita, která výslovně definuje tři cesty ke svobodě: džňánajógu (cestu poznání), karmajógu (cestu nesobeckých skutků) a bhaktijógu (cestu duchovní oddanosti). Svoboda předpokládá práci, která zahrnuje směřování každodenního života k Nejvyšší bytosti. Bhagavadgíta spojuje rozmanité metody spirituálního myšlení typické pro hinduismus v tomto období, které nově formulovaly různé typy uvědomění přesouvajícího se od ortodoxního ritualismu k upanišádám.

KLASICKÉ OBDOBÍ

Klasické systémy hinduistické filozofie (3.–6. století n. l.) jsou *daršany*, tj. šest filozofických systémů, které se snaží poskytnout vizi nebo koncepci našeho světa. Tyto systémy jsou: *vaišéšika*, *njája*, *sánkhja*, *jóga*, *mímánsa* a *védanta*. *Sánkhja* je nejstarší systém a v určitém období se spojoval s jógou. Jóga tehdy vlastně představovala praktický aspekt nebo disciplínu, která souvisela se systémem *sánkhja*. Potřeba svobody se dostává v důsledku jógové praxe, která vyžaduje disciplínu těla a mysli. Klasická jóga je kodifikována v Pataňdžalioho *Jógasútře* (přesné datum jejího vzniku neznáme), která sumarizuje a organizuje starodávné zásady této disciplíny a její praxe.

POKLASICKÉ OBDOBÍ

Toto období odpovídá středověku v západní civilizaci. Objevují se velké náboženské proudy založené na hinduismu (*šivajismus*, *višnuismus*, *šaktismus*) spolu s různými duchovními školami, z nichž je třeba zmínit Šankaru (9. století). Šankara byl nejvýznamnějším představitelem filozofické školy *advaita-védanty*. Klasická jóga se přidržuje dualistické metafyziky, což znamená, že rozlišuje mezi materiálním a duchovním. Mnohé poklasické jógové systémy však vyznávají nedualistickou filozofii (*advaita*). V tomto období dochází k plnému rozvoji *bhaktijógy*, jedním z jejích předních představitelů byl Šrí

Čaitanja Maháprabhu (16. století). Přibližně v 15. století se objevuje nejstarší příručka, známá jako *Hathajóga pradípiká*, kterou napsal Svámí Svátmáráma.

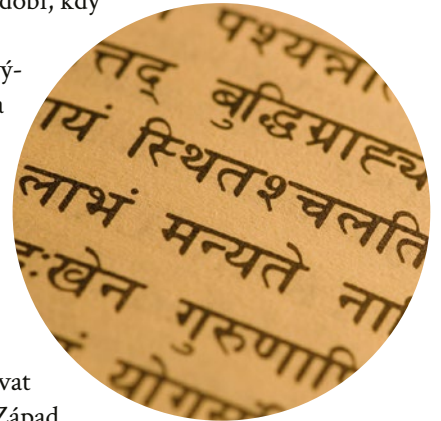
MODERNÍ OBDOBÍ

Někteří autoři ho nazývají „obdobím temna“, protože praxe *hathajógy* byla omezena na určité kasty, na rozdíl od předchozího období, kdy byla *hathajóga* otevřená všem.

V tomto období se objevily dva významné texty *hathajógy*: *Ghéranda samhitá* (17. století) a *Šiva samhitá* (18. století). První z nich obsahuje řadu technik, které se později staly základem současné *jógy*.

SOUČASNÉ OBDOBÍ

Současné období lze charakterizovat jako expanzi, kdy se jóga šíří na Západ. Do západního světa pronikají učení mnoha mistrů a v mnoha zemích se zakládají různé školy *jógy*. Můžeme uvést například tyto mistry: Šrí Rámakršna (1836–1886), Tirumalaj Krišnamačarja (1888–1989), Svámí Šivánanda (1887–1963), Paramahansa Jógánanda (1893–1952) a Šrí Aurobindo (1872–1950). Můžeme se také zmínit o současném období ve 20. století, jehož hlavními představiteli jsou: Iyengar, Desikachar, Svámí Višnudevánanda a Jógi Bhađžan.

Sanskrtský text
Bhagavadgíty.

Svaté město Váránasí
na severu Indie.

Cesty jógy

V józe existují různé cesty, které nás vedou k jednotě těla, mysli a ducha. Tak jako je každý člověk jiný, obsahuje i jóga různé techniky pro transcendentní poznání a nabízí nám různé metody, ze kterých si můžeme vybrat podle své osobnosti a temperamentu.

Jóga má podobně jako strom mnoho různých větví.

Tyto techniky se objevují po celou historii jógy. *Bhagavadgíta* (5.–2. století př. n. l.) pojednává o třech druzích jógy jako cestě ke svobodě: džňánajóze, karmajóze a bhaktijóze. Pataňdzali ve své *Jógasútre* definuje rádzajógu. Pokud jde o hathajógu, ta je zmiňována už v upanišádách a puránách, má se však za to, že její tradice je mnohem starší.

V těchto odlišných metodách jógové praxe najdeme jak nejvíce duševní a spirituální druhy jógy, tak ty, které se soustřeďují na tělesná cvičení a uvědomování si těla.

Nezáleží na tom, kterou cestu si vybereme, protože všechny jsou zdrojem svobody a vedou nás do

místa, kde překonáme své ego, najdeme odpočinek a klid mysli, probudíme své vědomí, zvýšíme svou energii a pocit vnitřního štěstí a kde nakonec dospějeme k jednotě těla, mysli a ducha.

Přestože existuje mnoho škol jógy, lze je shrnout do pěti hlavních směrů: karmajóga (cesta skutků), džňánajóga (cesta poznání), bhaktijóga (cesta lásky a oddanosti), hathajóga (cesta vitální a duševní síly) a rádzajóga (cesta sebezpozorování).

KARMAJÓGA

Jde o jógu nezištných skutků, přestože nebyla vždy takovou. Ve starodávné védské literatuře byl skutek chápán jako rituální akt obětování, pro který byla typická přesnost a správnost při provádění rituálu, šlo tedy o vnější akt. Postupně se však Indie osvobodila od tohoto védského ritualismu a vnější akt obětování se proměnil na konkrétního akt nezištného skutku.

Lidské bytosti jsou zodpovědné za každý skutek a myšlenku, které vytvoří a jež způsobí následek v zákonu karmy, což je morální zákon příčiny a následku. Proto praxe jógy obsahuje životní postoj charakterizovaný jakýmkoli skutkem nebo službou, které jsou nezištné. Ten, kdo praktikuje karmajógu, se při skutku zbavuje pocitu hrdiny a stává se jen jeho nástrojem. Tento skutek, služba nebo úkol je vykonán se samozřejmou nezištností.

DŽŇÁN AJÓGA

Jde o cestu vědomí a moudrosti. Džňána neznamená intelektuální znalosti, ale nejvyšší moudrost, kterou lze získat rozjímáním a meditací. Skládá se ze dvou hlavních fází. První fází je rozjímání, kdy používáme svou racionální mysl pro analýzu toho, co si přejeme pochopit, např. pomocí otázek.

Jedna z nejčastějších otázek zní: Kdo jsem? Druhou fází je fáze meditace, v níž opouštíme racionální mysl a dostavuje se velká moudrost,

kteřá vyvěřá z naší osobní zkušenosti. V průběhu této jógové praxe dochází k rozbití předsudků, lpění a předpojatých myšlenek. Zároveň získáváme zkušenostní chápání, které nám umožňuje odhalit nejzazší podstatu věcí. Jak se píše ve čtvrté kapitole Bhagavadgíty, odstraňuje se zlo a pochybnosti, abychom dosáhli nejvyššího míru.

BHAKTIJÓGA

Jde o jógu duchovní oddanosti a čisté lásky. Ten, kdo ji praktikuje, přijímá motiv duchovní oddanosti, a to oddanosti božské podstatě, Absolutnu nebo jakémukoli jinému principu. Stejně jako u karmajógy je i zde láska oddaného stoupence bezpodmínečná a neočekává žádnou odplatu. Je to postoj oddanosti a úplného odevzdání se božské vůli.

Stoupenec bhaktijógy neboli *bhakta* by neměl příliš ulpívat na citových touhách a měl by mít vysoké morální hodnoty. Tuto cestu jógy lze velmi dobře kombinovat s ostatními jógovými praxemi a také ji začlenit do každodenního života.

HATHAJÓGA

Jde o cestu tělesné a duševní síly. Její název pochází ze slova *ha*, které znamená „měsíc“, a *tha*, které znamená „slunce“, což symbolizuje sílu

těla a mysli. Když se síly spojí, objeví se duchovní síla kundaliní. Hathajóga je jednou z nejčastějších forem jógy, jež se praktikují v západním světě, protože její úvodní praxe se soustřeďuje na fyzické tělo s jeho ásany (pozicemi), šatkarmami (očistnými cvičeními) a *pránájámou* (kontrolovaným a regulovaným dýcháním). Tato cvičení poskytují fyzickou vyrovnanost, kontrolu nad tělem a umožňují hladký průtok vnitřní energie, která očištuje a reguluje fyziologickou činnost. Kromě toho se hathajóga provádí s *mudrami* (gesty) a *bandhami* (energetickými klíči), jež navozují koncentraci a meditaci.

RÁDŽAJÓGA

Toto je pravá jóga, přestože je známá jako duševní jóga. Je to cesta sebepozorování a stažení smyslu, kdy se naše pozornost zaměří dovnitř tak, abychom dokázali přesáhnout fyzickou rovinu a dosáhli mnohem hlubší úrovně meditace. Stoupenec rádzajógy dosahuje stavu vědomí (supervědomí), kde je skutečnost odhalována spolu s pravou podstatou já.

Cesta rádzajógy zahrnuje ostatní směry jógy, jako je pataňdžalijóga (založená na Pataňdžalioho Jógasútře), kundalinijóga, krijajóga, mantrajóga a dhjánajóga.

Různé cesty jógové praxe vedou k jednotě. Cesta ve Fatéhpuru v indickém Rádžastánu.

Pataňdžali a Jógasútra

Jógasútra je považována za jeden z nejdůležitějších textů klasické jógy. Toto dílo představuje první systematický přístup, který konkrétně popisuje pravidla jógové praxe. Přesné období jejího vzniku není známo. Předpokládá se, že byla napsána kolem roku 200 př. n. l., ale někteří badatelé ji datují do pozdější doby.

Pranáva mantra.
Posvátná slabika
„ÓM“ (vyslovovaná
„AUM“) představuje
posvátnou trojici
Brahma (stvořitel),
Višnu (udržovatel)
a Šiva (ničitel).
„Opakování pranávy
a přemýšlení o jejím
významu nás vede
k samádhi.“
Sútra, 28

Tento text se skládá ze 195 súter neboli aforismů, které jsou napsané v sanskrtu a rozdělené do čtyř částí: „Koncentrace“ (Samádhi páda), „Praxe“ (Sádhana páda), „Zkušenosti“ (Vibhúti páda) a „Absolutní svoboda“ (Kaivalja páda). *Sútra* znamená „spojit“. Sútry shrnují velké množství významů za použití jen mála slov.

ZKLIDNĚTE SVOU MYSL

Na začátku tohoto prohlášení nám Pataňdžali odhaluje, co je jóga: „Jóga je kontrola stavů mysli,“ a lze ji využít „pro zastavení těkání mysli.“

Abychom dokázali postupně překonat kléši, musíme si uvědomovat to, co nás zneklidňuje. Je třeba zůstat ve stavu ostražitosti, a když se necítíme dobře, měli bychom se na chvíli zastavit a zamyslet se, proč tomu tak je. Jakmile dosáhneme jasněho vědomí, kdy budeme znát příčiny svých pocitů, osvobodíme se z utrpení

Pokud chvíli pozorujeme mysl, tak vidíme, že se nikdy nezastaví. Neustále na něco myslíme a bez přestání skáčeme z jedné myšlenky na druhou. To nás někdy vede k chaotickému chování, kdy se nedokážeme soustředit na přítomnost a žijeme odděleně od tady a teď. Podle Pataňdžaliho lze myšlenkové vzorce ovládat pomocí důsledné a neustálé praxe koncentrace bez jakéhokoli přerušování, kdy nevěnujeme pozornost hmotným věcem. Tak lze mysl zklidnit a dosáhnout správného vnímání skutečného světa, kdy sami sebe proměňujeme, abychom dosáhli štěstí a absolutního klidu.

PŘEKÁŽKY VNITŘNÍHO KLIDU

Podle *Jógasútry* existuje pět hlavních překážek, které nám brání v dosažení vyrovnanosti a vnitřního klidu. Těmto pěti překážkám, které jsou hlavními příčinami existence ega a utrpení, říkáme *kléši*.

Avidjá. Nevědomost falešného chápání skutečné podstaty věcí.

Asmíta. Egoismus a falešné oceňování vlastního já.

Rága. Závislost nebo potřeba duševních citů nebo citů vůči předmětům.

Dvěša. Nechuť, obrana před myšlenkovými vzorci, které jsou spojené s bolestnými zkušenostmi z minula.

Abhinivěša. Pudové lpění na životě a strach ze smrti.

Abychom dokázali postupně překonat kléši, musíme si uvědomovat to, co nás zneklidňuje. Je třeba zůstat ve stavu ostražitosti, a když se ne-

cítíme dobře, měli bychom se na chvíli zastavit a zamyslet se, proč tomu tak je. Jakmile dosáhneme jasného vědomí, kdy budeme znát příčiny svých pocitů, osvobodíme se z utrpení.

AŠTANGAJÓGA, OSM VĚTVÍ JÓGY

V druhé kapitole *Jógasútry* Pataňdzali vysvětluje fáze jógové praxe, které jsou nezbytné k dosažení sjednocení (*sádhana*). Ve směru jógy, kterému se říká *aštangajóga*, existuje osm *ang* neboli větví, které odpovídají osmi praktikám, jejichž absolvování je potřeba pro dosažení *samádhi*.

Vnější příprava: *bahirangy*

Osm cvičení jógy se pohybuje od nejvíce vnějších k těm nevnitřnějším. Prvních pět kroků, tzv. *bahirangy*, se považuje za vnější přípravu, která slouží k pročištění těla a stažení se od vnějších stimulů tak, aby bylo možné ponořit se hlouběji do vnitřního světa.

Jama. Jde o etickou disciplínu, tedy univerzální pravidla, která jsou nezbytná pro fungování světa a zamezení chaosu. Týkají se pěti hlavních zásad: *ahimsá* (nenásilí), *satja* (pravdomluvnost), *astéja* (nekradení), *brahmačárja* (pohlavní zdrženlivost) a *aparigraha* (neulpívání, nehromadění majetku). **Nijama.** Jde o pět psychofyzických disciplín sebekontroly: *sauča* (vnitřní a vnější čistota), *santóša* (spokojenost, vyrovnanost), *tapas* (střídmost, sebekázeň), *svádhjája* (chápání sebe sama) a *Íšvarapranidhána* (oddanost Bohu, uctívání Absolutna).

Ásana. Jde o pozici, polohu těla, která se zaujímá při jógových cvičeních. Měla by být stabilní, příjemná a mělo by být snadné ji po určitou dobu udržet.

Pránájáma. Jde o vědomé ovládní dýchání a prány neboli vitální a pulzující energie. Pránájáma kombinuje dlouhý nádech a dlouhý výdech. Součástí této disciplíny je také zadržování dechu v plicích nebo jejich vyprazdňování.

Pratjáhára. Význam tohoto slova je „vzdálit se“ a zahrnuje stažení smyslových orgánů a jejich zklidnění, což nám umožní zaměřit pozornost do sebe.

Vnitřní hledání: *antarangy*

Jakmile jste začali praktikovat prvních pět vnějších kroků, zahájili jste třístuňový proces *samjamy* neboli „vyrovnanosti“. Ta začíná, když je mysl v takové stavu, že dokáže soustředit svou pozornost na jediný bod (ékágratá).

Dhárana. Význam tohoto slova je „kontrola“ nebo „koncentrace“. Mysl se koncentruje a udržuje pozornost zaměřenou na jakýkoli objekt, který může být skutečný nebo imaginární.

Dhjána. K této fázi meditace dochází při dlouhodobé koncentraci a nevyžaduje žádné úsilí. Dostáváme se na hlubokou úroveň zvnitřnění a prožíváme důležitou proměnu vědomí.

Samádhi. Jde o nejvyšší stav. Mysl je zcela ovládnutá a jogín se identifikuje s objektem meditace. Vědomí myslí je pryč a dostavuje se plné vědomí (supervědomí), mír a nejvyšší štěstí.

Basreliéf na kameni v Riši (moudrost).

Plavba po řece Ganze, která je pro hinduistu zdrojem života a spirituality, ale také smrti, kterou chápe jako svobodu.

